

הדברים יחד – לחץ הדיינים ולחץ הפרנסה, ניגש רבינו לשאול את פי דודו בעל חזון איש ולהמלך בעצתו, ובהוראת החזו"א נרשם רבינו כמועמד לדיין. וכשהוסיף רבינו ושאל את החזו"א, האם לבקש מאביו, הרב דלעכוויץ, הגאון רבי מאיר – ששהה אותה עת בחו"ל – שיכתוב מכתב המלצה, אשר תוכל להועיל לזכות שיבחרו בו, נענה לו החזו"א ואמר:

"אין צורך בהמלצה!"

ערב יום הבחירות לדיינים הגיע, ומרן החזון איש קורא לרבינו לבטל את בקשת-המנוי שלו. בלא אומר ודברים, קם רבינו ונסע לבטל את מועמדותו. ביושבו באוטובוס, תקפה עליו עייפות והוא נרדם על מושבו. כשנתעורר משנתו כבר עבר האוטובוס את התחנה בה אמור היה לירד, והוא ירד בתחנה הקרובה. והנה, ברדתו מן האוטובוס, פוגש הוא בשני דיינים חשובים, שהיו מעורים בפרשת מועמדותו לדיין, אשר תמהו לסיבת בואו שמה. סיפר להם רבינו, כי בהוראת החזו"א נוסע הוא לבטל את בקשת המינוי, ומחמת אונס שינה המשיך בנסיעתו עד הלום.

הדיינים קיבלו את דבריו בתדהמה עמוקה, כי על כן המצב בבתי הדין חייב – לדעתם – את הצטרפותו, ובלעדיו קשה להם להמשיך לשאת בתפקידם כדיינים,